La precarietat mata

La precarietat mata. Sí, ho podem ben dir. La precarietat laboral, que és sistèmica i endèmica, es tradueix en més risc per als treballadors. Més precarietat és equivalent a més riscos laborals i, al mateix temps, més marge de benefici per a les empreses que no es preocupen pels drets de la classe treballadora.

Fa poc més d'una setmana coneixíem la mort d'un treballador en caure de la bastida d'una obra a Sant Cugat. No sabem massa més que treballava per a una empresa subcontractada i vivia a Terrassa. Podríem considerar aquest trist i lamentable fet com a un fenomen aïllat, però no. El capitalisme com a sistema genera unes relacions econòmiques on la maximització del benefici n'és el principi rector. Les subcontractacions, de forma sistemàtica, responen a aquesta premissa essencial del sistema en què vivim.

No és casual, doncs, que la precarietat laboral sigui major en feines subcontractades ja que aquestes, al dependre d'un ulterior encàrrec o contracte han d'ajustar més els costos. Ajustar costos implica, de tota la vida, retallar per alguna banda. I d'on es retalla sistemàticament per generar més marge de benefici? Doncs, des del sou dels treballadors, fins a les condicions materials en què treballen. Tot això, com deia al principi, es tradueix directament en més sinistralitat laboral, en treballadors menys protegits, en tota una classe social amb menys drets i més castigada, més oprimida.

Només a Catalunya les dades ens diuen que entre els accidents laborals amb baixa hi ha hagut més de 99.000 lleus, 561 greus i 65 mortals. S'estima que els accidents laborals han augmentat a Catalunya un 36% des de l'anterior reforma laboral. Del que n'hauríem de deduir, doncs, que la necessària connivència entre la casta política i la patronal és responsable d'aquest augment. D'aquesta constant agressió a la classe treballadora.

I és que en el món en què vivim sovint tendim a normalitzar molts fenòmens, vaja, que ja no ens afecten. Per què? O bé no els dimensionem com caldria o bé ens hi hem acostumat. I el cas dels accidents laborals, de la sinistralitat al lloc de feina té una mica de cada. No són dades que mai s'expliquin massa, no s'hi fan notícies i, molt menys, es posen en conjunt i se'ns expliquen correlacions com el fet que a menys drets i més precarietat, més sinistres. Ergo, a més benefici per l'empresa, més risc per la vida dels treballadors. Vida versus capital. Aquest és el sistema que tenim. Aquest és el sistema que hem de canviar.

Escric aquestes paraules i reflexions sense tenir més notícies de la família d'aquest treballador i, en certa forma, sento que puc estar envaint la seva intimitat, el seu dret a no estar en el focus d'un debat públic. Ara bé, les desigualtats estructurals cal posar-les sobre la taula i denunciar-les. Humilment i des d'aquí, tot el meu escalf i solidaritat amb la família d'aquesta persona.

MARCO SIMARRO (CUP-PC) és regidor de Participació i Barris i Joventut

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/150484.html

Copyright 2024 Cugat.cat